

esse lytter til, hvad han har at sige. Ofte er det lidt af en pligt for os politikere at gøre det, for det, statsministeren fortæller befolkningen første nytårsdag, er jo ikke altid lige interessant, og med de tømmermænd, vi har i hovedet, er der måske andre ting, vi hellere vil.

Men jeg vil sige, at i år skete der faktisk noget, for pludselig begyndte statsministeren at tale om mennesker, tale om, hvordan vi lever vort liv i vores familier og med vore børn. Han begyndte at tale om, hvordan vi har opbygget et samfund, hvor vi er blevet vældig dygtige til at producere, hvor vi arbejder vældig meget, men hvor det måske har fået nogle konsekvenser i forhold til, hvordan vi behandler vore børn, har fået nogle konsekvenser for, hvordan vi bruger vores tid, og hvor han stillede spørgsmålet: Var der ikke grundlag for, at vi måske indrettede os på nogle lidt andre måder, så vi tog mere hensyn til børnene og til familierne og den måde, vi i det hele taget lever på?

Det synes vi var vældig interessant. Statsministeren var ikke særlig konkret i sin nytårstale, og derfor besluttede SF og Enhedslisten at forsøge at få afæsket, hvad regeringen mere konkret har i tankerne omkring børnefamiliers vilkår, og det er derfor, vi i dag har stillet denne her forespørgsel, og vi er meget spændte på, hvad statsministeren og regeringen har at sige til dette spørgsmål.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg takker for udvist interesse, også for nytårstalen, og jeg takker for initiativet til en meget afgørende og vigtig debat her i dag, et initiativ, som jeg synes vi må skrive plus ud for, når det gælder SF, og når det gælder Enhedslisten. Det passer os fint, for vi ser en direkte sammenhæng mellem nytårstalens hovedbudskab og det arbejde, vi nu tager fat på.

I Danmark er sagen jo den, at der arbejdes som ingen sinde før. Det er i virkeligheden kun i ganske få lande, at mænd og kvinder arbejder så meget, er så aktive, som i Danmark, og faktisk har de danske kvinder den højeste beskæftigelses- og erhvervsfrekvens i hele EU.

Her har vi i virkeligheden noget meget fundamentalt og noget meget afgørende. Årsagen til, at vi kan have så godt et velfærdssamfund, som vi har, er jo netop, at vi har en høj og en god beskæftigelse. Omvendt er årsagen til, at vi

har så høj og god en beskæftigelse, at vi har et godt og velfungerende velfærdssamfund. To sider af samme sag, som mange kloge folk har understreget, og som ikke mindst regeringen ofte gør opmærksom på her i Folketinget.

Senest har en af de amerikanske Nobelpristagere i økonomi, Paul Samuelson, som jeg også har nævnt det tidligere, netop understreget denne sammenhæng, at der altså ikke er en modsætning mellem en af verdens højeste beskæftigelsesgrader på den ene side og på den anden side et trygt samfund, der giver rammer for vores borgere for et godt liv, men at der er en gensidig forudsætning.

Hele denne sammenhæng har regeringen fra starten været opmærksom på, altså fra vi trådte til for fem år siden. Vores vigtigste opgave dengang var derfor at få bugt med arbejdsløsheden, at få genskabt troen på fremgang i vores land, at få styr på økonomien og få sat den nødvendige fornyelse i gang både på det private arbejdsmarked og i den offentlige sektor. Det er vi faktisk kommet rigtig godt i vej med. Nu er det tid at tage fat på den næste store vision om velfærdssamfundets udvikling og fornyelse.

Et af regeringens højeste ønsker i denne næste store fase om velfærdssamfundets udvikling er familiernes trivsel. Det er meget godt, at vi er blandt verdens mest arbejdsomme folk. Det er meget godt og rigtigt og vigtigt, at vi fortsat får fremgang i beskæftigelse og nedgang i arbejdsløshed. Men det er også vigtigt, at vi gør os klart i vores land, at vi er mere end bare det, som vi har. Vi er mere i vores værdier end det, der kan måles i penge og job. Vi skal finde, ja, vi skal genfinde den rigtige balance, forældre skal have mulighed for både at være forældre, gode forældre, og have et godt arbejdsliv.

Jeg har sagt på et tidligere tidspunkt, at der kommer tidspunkter, hvor tid i stedet for ting er valget, der skal foretages. Børn har behov for tid med deres forældre, og familierne har behov for tid med hinanden.

Det kræver meget bevidste valg, og det kræver meget bevidste prioriteringer af os alle. Nu skal vi igangsætte det næste fælles projekt.

Jeg har i min nytårstale ønsket at sætte børnefamiliernes trivsel højt på dagsordenen. Jeg har taget dette initiativ, fordi vi har brug for en ny, lad os bare kalde det social kontrakt, en social kontrakt mellem de fem grupper, de fem hovedrollehavere, nemlig parterne på arbejdsmarkedet, virksomhederne, kommunerne, os